

بررسی تاثیر مداخلات کاردرمانی در سال های اولیه ابتلا به آرتریت روماتوئید مرضیه مرادی عباس آبادی^{۱*}، محمد مهدوی^۲، مهسا دانش پژوه^۲

۱. کارشناسی ارشد کاردرمانی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی مازندران
۲. دانشجوی کارشناسی کاردرمانی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

مقدمه و اهداف: بیماران مبتلا به آرتریت روماتوئید عوارضی نظیر درد مفاصل، دفورمیتی مفاصل، التهاب و کاهش دامنه حرکتی را تجربه می کنند. از آنجا که این مشکلات منجر به اختلال در مهارت های روزمره زندگی بیماران است، مداخلات کاردرمانی در سال های اولیه بسیار اهمیت می یابد. مهمترین مداخلات کاردرمانی در سال های اولیه شامل تغییرات و تطابقات محیطی، افزایش آگاهی بیمار نسبت به بیماری، تمرینات دست، مراقبت فراگیر، تجویز اسپلینت و ارتزهای حمایتی می باشد. هدف این مرور بررسی تاثیر مداخلات کاردرمانی بر عملکرد افراد در کارهای روزمره زندگی، تسهیل و اصلاح سبک زندگی و بهبود عملکردهای از دست رفته فرد در سال های اولیه مبتلا به آرتریت روماتوئید می باشد.

روش کار: با توجه به هدف این پژوهش، منابع مورد بررسی قرار گرفتند تا عوامل تاثیرگذار بر تصمیم گیری محقق مشخص شوند. پایگاه‌های اطلاعاتی Google scholar, Pub Med, ProQuest, Elsevier با کلید واژه‌های occupational therapy, early rheumatoid arthritis, rehabilitation, intervention, independent, activity daily living به گونه ای سازمان یافته جستجو شد. مقالات تا تاریخ سپتامبر ۲۰۱۶ بررسی شدند.

نتایج: مداخلات کاردرمانی در مقالات بررسی شده شامل تمرینات دست، تغییرات و تطابقات محیطی، افزایش آگاهی درباره بیماری، مراقبت فراگیر و تجویز اسپلینت یا تجهیزات کمکی بود. نتایج بررسی ها نشان داد بیماران بیشترین سود را از تغییرات و تطابقات محیطی و تجویز تجهیزات کمکی بردند. زیرا این نوع مداخلات نقش مهمی در رسیدن بیمار به استقلال فردی داشت. ارائه تمرینات دست برای افرادی که به خوبی آنها در جلسات و خانه انجام دادند نتایج خوبی به همراه داشت اما بیماران با دفورمیتی‌های شدید به دلیل عدم توانایی انجام تمرینات از آن سود نبردند. همچنین نتایج نشان داد آگاهی دادن به بیماران درباره بیماری برای آنها فرآیندی خسته کننده است و ممکن است بیشتر از نظر روانی مفید باشد. و در نهایت مراقبت فراگیر که ارائه خدمات بصورت مشاوره انفرادی و آموزش سبک زندگی کم آسیب است، برای همه بیماران مفید بود.

بحث و نتیجه گیری: در مجموع مداخلات کاردرمانی به ویژه در حوزه تطابقات محیطی و تجویز اسپلینت یا تجهیزات کمکی در بهبود استقلال بیماران در فعالیت های روزمره زندگی بسیار سودمند است. و از آنجایی که مهمترین هدف کاردرمانی افزایش استقلال و در نهایت بهبود کیفیت زندگی بیماران است، ارائه خدمات کاردرمانی به بیماران در سال های اولیه بیماری و قبل از بروز دفورمیتی بسیار ضروری است.

کلمات کلیدی: آرتریت روماتوئید، مداخلات کاردرمانی، فعالیت روزمره زندگی، استقلال